

Nr 161.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt förre ban- och byggnadsarbetaren vid statens järnvägar F. A. Svensson; given Stockholms slott den 1 mars 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 1 mars 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDEÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMÄN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler en av järnvägsstyrelsen gjord framställning om beredande åt förre ban- och byggnadsarbetaren vid statens järnvägar Frans Alfred Svensson av pension jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning och anför därvid följande:

För rätt till erhållande av pension enligt denna kungörelse, vilken enligt övergångsbestämmelserna till kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i sta-

tens tjänst fortfarande äger tillämpning beträffande anställningshavare, som före utgången av år 1934 avgått från sin senaste anställning i statens tjänst, erfordras — förutom att hava varit anställd vid statens järnvägsbyggnader, statens vattenfallsverks byggnadsavdelning eller liknande statens arbetsföretag under minst 25 år — att vid avgången hava uppnått en levnadsålder av 55 år. Pensionen bestämmes efter antalet levnads- och tjänstår samt utgör vid 55 levnadsår och 25—29 tjänstår 450 kronor för år. Härå utgå pensionstillägg enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360) och pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) med sådana belopp, att sammanlagda pensionsförmånen, bortsett från dyrtidstillägg, utgör 852 kronor för år. Pensionen utbetalas från ett för ändamålet å riksstatens elfte huvudtitel uppfört anslag.

Av handlingarna i nu förevarande ärende inhämtas,

att Svensson är född den 1 januari 1880;

att han den 30 september 1932, alltså före uppnäendet av 55 års ålder, lämnat sin anställning vid statens järnvägar på grund av skada, ådragen genom olycksfall i arbete;

att han vid avgången ur tjänst enligt järnvägsstyrelsens beräkning innehåft sådan anställning, som avses i förut omförmälda kungörelse, under en tid av mellan 25 och 29 år;

att järnvägsstyrelsen, ehuru Svensson alltså i fråga om anställningstidens längd uppfyllt villkoren för erhållande av pension enligt förenämnda kungörelse, funnit sig förhindrad tillerkänna Svensson dylik pension med hänsyn till att han vid avgången ur tjänst ej uppnått 55 års ålder;

att Svensson genom särskilda beslut av järnvägsstyrelsen under vart och ett av åren 1932, 1933 och 1935 tillerkänts gratifikation till belopp av 500 kronor;

samt att Svensson i anledning av förut omförmälda skada under tiden 1 oktober 1932—30 september 1933 från riksförsäkringsanstalten uppburit livränta till belopp av 400 kronor ävensom av riksförsäkringsanstalten förklarats berättigad att på grund av samma skada under tiden 1 oktober 1933—30 september 1935 åtnjuta livränta med 300 kronor för år.

I sin förberörda framställning har *järnvägsstyrelsen* framhållit, bland annat, att då Svensson nödgats lämna sin anställning på grund av skada, ådragen genom olycksfall i arbete, den omständigheten, att han vid avgången icke uppnått föreskriven levnadsålder, icke syntes böra utgöra hinder för beredande av pension åt honom.

Statskontoret har i avgivet utlåtande förklarat sig icke hava något att erinra emot den av järnvägsstyrelsen gjorda framställningen.

Då Svensson avgått ur statens järnvägars tjänst på grund av arbetsoförmåga, som föranletts av olycksfall i tjänsten, anser jag skäligt, att — i överensstämmelse med vad som medgivits i vissa tidigare liknande fall — pension enligt förenämnda kungörelse den 8 november 1918 (nr 859)

tillerkännes honom, utan hinder av att han vid avgången icke uppnått den såsom villkor för pension stadgade levnadsåldern av 55 år. Pensionen bör, såsom järnvägsstyrelsen föreslagit, tillkomma Svensson från dagen för uppnåendet av sistnämnda ålder. Svensson torde, jämväl i överensstämmelse med järnvägsstyrelsens förslag, böra förklaras skyldig att å honom sålunda tillkommande pensionsförmåner vidkännas avdrag dels med gratifikationsbelopp, som tillerkänts honom av järnvägsstyrelsen, och dels med livräntebelopp, som av honom uppburits och framdeles kunna komma att uppbäras från riksförsäkringsanstalten, allt i den mån dessa belopp avse tid, för vilken pension utgår.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels förklara, att förre ban- och byggnadsarbetaren vid statens järnvägar Frans Alfred Svensson må, utan hinder därav att han vid avgången från sin anställning icke uppnått 55 levnadsår, från dagen för uppnåendet av sistnämnda ålder åtnjuta en årlig pension av 450 kronor, att utgå i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning,

dels medgiva, att den Svensson sålunda tillkommande pensionen skall i avseende å tilläggsförmåner så anses, som hade den i vanlig ordning beviljats av järnvägsstyrelsen enligt föreskrifterna i förenämnda kungörelse,

dels ock föreskriva, att Svensson skall vara skyldig att å honom sålunda tillkommande pensionsförmåner vidkännas avdrag dels med gratifikationsbelopp, som tillerkänts honom av järnvägsstyrelsen, dels ock med beloppet av den livränta, som av honom uppburits eller framdeles kommer att uppbäras från riksförsäkringsanstalten, allt i den mån nämnda belopp avse tid, för vilken pension utgår.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bernt Nilsson.